Anul al 58-lea
12 Pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei. In străinătate 6 lei.
Taxe poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 242 Duminică 7 Septembrie 1941
12 Pagini

BIBLIOTECA CENTRALA A ASOCIAŢIUNII SIBIU

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

ABONAMENTE IN ŢARĂ pe un an la UNIVERSUL COPIILOR, ZIARUL CĂLĂTORILOR, VESELIA, RADIO UNIV. şi UNIV. LITERAR câte 220 lei
UNIV.-SPORT 500 lei

DIRECTOR
ŞI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

6 SEPTEMBRIE 1940 — 6 SEPTEMBRIE 1941

UN AN DE DOMNIE GLORIOASĂ,—UN AN DE GUVERNARE DESROBITOARE

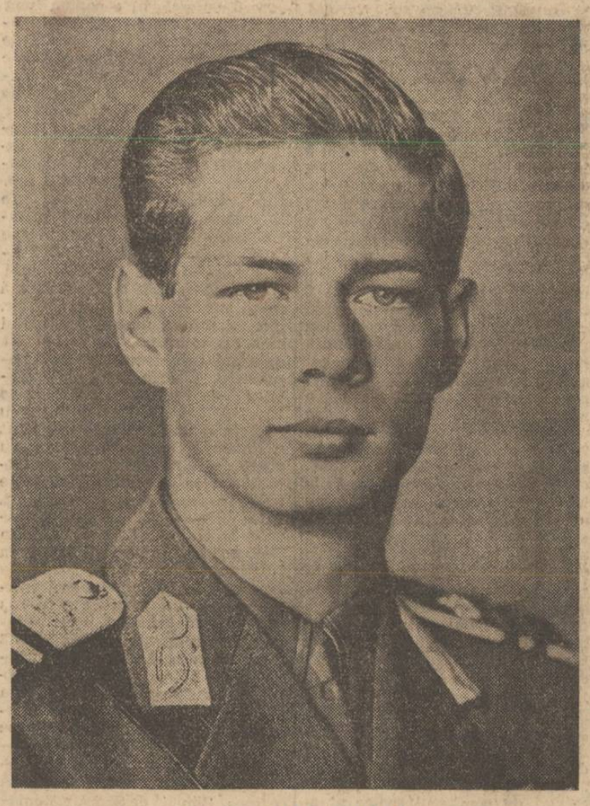

M. S. REGELE MIHAI I

UN AN DE DOMNIE

Se împlineşte un an de când, în împrejurări grele şi adânc dureroase pentru ţara care îşi văzuse trupul sfâşiat şi pentru neamul care îşi vedea unitatea zdrobită, s'a suit pe Tron tânărul vlăstar al familiei domnitoare, M. S. Regele Mihai I.

Socotind Dinastia instituţia de bază a continuităţii şi a consolidării temeinice, românii vedeau de mult în moştenitorul Tronului, crescut în mijlocul nostru, chezăşia realizării nădejdilor în dreptatea ce trebuia să vină.

Mari şi aspre au fost dificultăţile fiecărei zile din acest an trăit în mijlocul zguduitoarelor frământări şi prefaceri europene; nenumărate au fost problemele în atmosfera pe care o trăiau statul ciuntit şi neamul umilit, dar nu s'a împlinit nici două treimi din an când Pronia, orânduitoare a destinelor, ne-a dat prilejul să uscăm lacrimile fraţilor din Bucovina şi Basarabia şi să reconstruim la răsărit vechile hotare.

Din primul an de domnie, M. S. Regele, ajutat de primul Său Sfetnic, a înlăturat cotropitoarea durere ce cuprinsese sufletele româneşti şi, prin bravura nedesminţită a nepoţilor celor cari la Plevna ne-au dat independenţa, suntem din nou pe drumul unităţii noastre naţionale.

Dragostea sinceră şi permanentă pe care românii o poartă Coroanei, M. S. Regele Mihai o cunoaşte. Măria Sa ştie cu câtă iubire neţărmurită se îndreaptă spre El urările de bine pornite din toate unghiurile ţării, unde bate un suflet românesc, toate urările şi omagiile izvorîte nu din interesata făţărnicie a linguşitorilor, ci din curata şi bărbăteasca simţire a tuturor celor ce sunt convinşi de necesitatea deplinei închegări sufleteşti între Ţară şi Tron.

Având prilejul să cunoască depe băncile şcolii, camarazi din toate clasele sociale, M. Sa ştie sentimentele curate ale neamului, cunoaşte năzuinţele şi setea de dreptate a mulţimii şi ştie că se poate bizui pe un devotament fără margini pe drumul omeniei, al onoarei, al tradiţiei şi al unităţii româneşti.

Unind glasul nostru cu cel al tuturor românilor de pretutindeni, dorim Regelui nostru viaţă lungă şi fericită, domnie dreaptă şi rodnică, pentru ca, mereu înconjurat de iubirea şi respectul supuşilor Săi, să dea României întregite era de propăşire şi de refacere, epoca de încredere în care se împletesc destinele Coroanei şi ale poporului care, în unanimitatea lui, îi spune Celui dintâi cetăţean al Statului:

— Să ne trăeşti, Măria Ta!

NUMIREA GUVERNATORILOR BASARABIEI ŞI BUCOVINEI

„Monitorul Oficial" de azi publică decretele prin care d. mareşal Antonescu, Conducătorul Statului, a numit guvernator al provinciei Basarabia pe d. general Voiculescu Constantin, şi guvernator al provinciei Bucovina pe d. general Corneliu Calotescu.

PROCLAMAŢIA MAREŞALULUI ANTONESCU CĂTRE ŢARĂ

ROMÂNI!

După un an de trudnică muncă şi de zbuciumare credincioasă pentru Neam, pentru Rege şi pentru Dreptate, vă înfăţişez împlinirile şi strădania, pentru ca să mă judecaţi toţi, şi Istoria să ne asculte mărturisirea.

Am primit, la 6 Septembrie 1940, zbuciumata povară a unui Neam frânt, singur, desonorat, desorganizat şi descurajat.

Temeliile noastre de viaţă fuseseră sdrobite de descompunerea morală şi prăbuşirea sfintelor graniţe.

In plin război european, fără nici un sprijin din afară, umilit şi neînţeles, cu o ordine morală care frământase şi pătase totul, de la rădăcinile sufletului românesc până la treptele înalte ale Tronului;

Cu un Stat desorganizat de o conducere silnică, prăvălitoare de drepturi şi demnitate;

Cu finanţele Statului secătuite şi pierdute, dar cu zdrobitoarea prezenţă a fraţilor izgoniţi dela vetre, săraci şi umiliţi, prin pierderea teritoriilor;

Cu o ordine politică internă descompusă de valurile vrajbei şi tiraniei, fără putinţa aflării unei stânci de reazem naţional;

Cu Armata umilită de o înfrângere nemeritată, prin neputinţa ostaşului de a-şi apăra pământul şi onoarea;

Aşa am găsit eu la 6 Septembrie 1940 Ţara noastră, în ceasul când Dumnezeu mi-a aşezat pe umeri răspunderea chinuitoare a destinului românesc.

Ani dearândul luptasem pentru temeiuri de viaţă naţională sănătoasă şi puternică;

Ani dearândul strigasem că Armata se fărâmă şi Statul se prăbuşeşte;

Ani dearândul văzusem că Naţiunea presimţea, întunecată, scadenţa neiertătoare a unor greşeli din trecut, cari slăbiseră Ţărănimea, înstrăinaseră bogăţiile Neamului şi descurajaseră Cărturarii şi Tineretul Neamului.

Păcate vechi şi noui sunau ceasul de răspundere neiertătoare, ameninţând însăşi fiinţa noastră naţională.

ROMÂNI!

Să nu uitaţi.

Eram atunci la un pas de cotropirea în afară şi zbuciumul dinăuntru era sfâşietor.

M'am străduit să dau Ţării onoarea şi desrobirea şi să şterg petele neiertătoare ale trecutului, fiindcă fără onoare şi drepturi, fără încredere şi dreptate, un Neam nu poate trăi.

V'am cerut să mă ascultaţi.

V'am cerut să mă urmaţi.

V'am cerut să-mi daţi încredere.

Şi, mai ales, v'am cerut să regăsiţi în suflete viforul drepturilor şi al credinţei strămoşilor, mândria de români şi onoarea de a aduce Patriei tot ceia ce inima şi trupul românesc sunt în stare să dăruiască prin credinţă, prin muncă şi prin jertfă, pentru Neam şi pentru Rege.

Rezemat pe această încredere, pe acest suflet nou al Ţării, am putut să ţes iarăşi firele soartei noastre de peste graniţe, legând România printr'o alianţă demnă cu Germania, Italia şi Japonia, care putea să ne asigure nu numai liniştea apărându-ne de cotropirea rusă şi bolşevică, dar avea să ne aducă reîmplinirea sfintelor noastre drepturi.

I-am dat alianţei fidelitatea unui Neam, care vrea să-şi păstreze onoarea şi pământul.

De atunci am primit înţelegerea marelui Popor German şi a Poporului Italian, sprijinul statornic şi curat al Fuehrerului Cancelar Adolf Hitler, şi darul de sânge al soldatului german care a luptat pe pământul românesc, umăr la umăr, pentru desrobire şi pentru civilizaţie.

Am spus numai atunci, când am încheeat această alianţă, temelie de drepturi şi dreptate, că nu trădez nimic din ce este românesc şi că lupt pentru înălţarea demnităţii noastre.

Azi, Români, puteţi să vă daţi seama cu toţii că Ţara noastră nu mai este singură, că am putut salva prin această alianţă, nu numai fiinţa teritoriului nostru frânt, pe care îl ameninţau hoardele comuniste, dar am putut să desrobesc pământuri româneşti, prin lupta dela Răsărit, spălându-ne desonoarea prin sângele ostaşilor noştri.

Măsuraţi cu un cuget curat şi cu lumina adevărului această împlinire naţională şi daţi-vă seama că am putut recâştiga pământurile strămoşeşti, numai după un an dela fărâmarea lor; atunci când altă dată veacurile ne-au arătat potrivnicia şi ne-au împiedicat unitatea.

Este acesta un sprijin al Providenţei şi o faptă a Istoriei noastre, pe care trebue s'o înţelegem şi s'o meritcăm.

In acest an de trudă, de luptă şi de jertfă, Armata a adus cea mai însângerată şi mai sfinţită contribuţie.

De aceia, ei trebue să-i închinăm cel dintâi gând de recunoştinţă la capătul acestui an de desrobire.

ROMÂNI!

M'am străduit, în acest popas ca şi înăuntru să refac temeliile sdruncinate şi să ridic credinţele de totdeauna, gospodăria şi munca.

Ceeace am înfăptuit în această vreme este hotărât o ridicare a puterilor româneşti deasupra cotropirei străine, prin românizarea vieţii şi proprietăţii asuprite de vâscul semit şi descătuşarea noastră, prin legi de românizare.

Din înfăptuirile Guvernului pe care vi le prezint, veţi

(Continuare in pag. 3-a)

UN AN DE COLABORARE GERMANO-ROMÂNĂ

La 30 August 1940, odată cu pronunţarea sentinţei arbitrajului dela Viena, d-nii von Ribbentrop ministrul de externe al Reichului şi Ciano, ministrul de externe al Italiei, adresau o scrisoare ministrului de externe al României, prin care declarau, în numele Germaniei şi al Italiei, următoarele:

„Italia şi Germania îşi asumă cu începere de azi garanţia pentru integritatea şi inviolabilitatea teritoriului statului român".

Această garanţie poate fi considerată ca piatra fundamentală a noilor raporturi ce se stabiliau între România şi Puterile Axei. Germania şi Italia deveneau garantele integrităţii şi inviolabilităţii noastre teritoriale, ceea ce însemna că îşi asumau obligaţia de a interveni cu armele în cazul când teritoriul românesc ar fi fost ameninţat.

Noul regim instalat la 6 Septembrie 1940 „a adâncit" — după propria expresie din prima proclamaţie a Conducătorului, d. general Antonescu — aceste noui raporturi ale României noui cu Puterile Axei.

Cu prilejul unui interview acordat la 28 Septembrie 1940 de Conducătorul statului, ziarului „Stampa" din Torino, generalul Antonescu spunea:

„Voi merge cu Axa fiindcă interesele noastre politice şi economice coincid, fiindcă pentru securitarea noastră nu există posibilitatea de a ne separa de Italia şi de Germania şi fiindcă România nu intră în sfera economică anglo-franceză".

Misiunea militară germană, având drept obiect perfecţionarea instrucţiei trupelor noastre de specialitate cu noua technică militară, sosise între timp în România.

La 14 Noembrie generalul Antonescu este în vizită oficială la Roma. Primind pe reprezentanţii presei italiene, Conducătorul le face următoarea declaraţie:

„România de azi nu mai este cea de ieri. Ea este alături de Axă şi suntem hotărîţi să mergem cu Axa până la capăt. Acest lucru vi-l spune un soldat".

La 22 Noembrie generalul Antonescu, invitat de Fuehrer, soseşte la Berlin, unde a doua zi, la 23 Noembrie 1940, Conducătorul statului român semnează, în numele României, aderiunea la Pactul tripartit.

FUEHRERUL ADOLF HITLER

Cu acest prilej, Conducătorul a declarat următoarele:

„Nu e vorba numai de o formalitate diplomatică, cum au fost îndeplinite atât de des în ultimele două decenii, ci de un act fundamental al nouei orientări a statului român şi de o contribuţie sinceră şi reală a poporului român la reconstrucţia Europei şi a lumii, ca şi la apărarea civilizaţiei actuale care este asigurată prin victoria statelor unite în pactul tripartit".

Acestea sunt faptele politice şi diplomatice preliminare ale nouei noastre orientări în politica externă.

Colaborarea germano-română a evoluat în cursul acestui an în toate domeniile: politic, economic şi militar.

Această colaborare a corespuns de altfel unui sentiment pe care poporul român l-a nutrit totdeauna faţă de Germania, sentiment de admiraţie faţă de vitalitatea şi energia ei de muncă, faţă de cultura ei, faţă de contribuţia pe care a adus-o civilizaţiei în decursul vremei. Dacă în trecutul nostru au fost împrejurări cari ne-au situat în tabără adversă Germaniei, nu este mai puţin adevărat că România n'a nutrit niciodată sentimente agresive faţă de poporul german şi că acţiunea ei politică şi militară n'a urmărit decât apărarea drepturilor ei sfinte şi dobândirea unităţii ei naţionale. Este atât de adevărat aceasta încât şi astăzi, tot pentru dreptate, pentru apărarea drepturilor ei sfinte şi redobândirea unităţii ei naţionale, România se găseşte alături de Germania în războiul contra bolşevicilor.

Astăzi, pe frontul dela răsărit, printr'o comună jertfă de sânge a bravilor ostaşi români şi germani, colaborarea germano-română a căpătat o consacrare istorică.

Astăzi, după un an de zile de colaborare politică şi economică şi după mai bine de două luni de colaborare efectiv militară, se poate spune că noua orientare a politicii noastre externe, izvorîtă din împrejurări dramatice, s'a dovedit corespunzătoare intereselor noastre naţionale, ducând, după nedreptăţile ce le-am suferit, la repararea lor prin recucerirea Basarabiei şi a Bucovinei răsplătind sacrificiile noastre, eroismul trupelor noastre şi loialitatea noastră

MAREŞALUL ANTONESCU CONDUCATORUL

DUPĂ UN AN DE GUVERNARE

In istoria vieţii noastre politice anul cuprins între 6 Septembrie 1940 şi 6 Septembrie 1941 va figura printre epocile creatoare de viaţă nouă cu toate greutăţile inerente unei gestaţiuni cu caracter profund revoluţionar.

Va fi desigur menirea de mai târziu a cronicarilor, ca în opera lor de scrutare amănunţită a trecutului să fixeze, în cadrul continuităţei noastre naţionale şi politice, punctele de sprijin temeinic ce se vor desprinde din ansamblul activităţii pe planul intern şi extern în acest an generator de noui aşezări şi de profunde transformări. Perspectiva pe care timpul o va da înfăptuirilor, va înlesni această judecată nepărtinitoare a cronicarilor de mâine.

Este totuşi în căderea noastră a celor de azi, ca la sfârşitul acestui prim an de trecere dela un regim la altul, să recapitulăm evenimentele, subliniind meritul sforţărilor făcute pentru pregătirea acelei vieţi noua către care aspira întreaga naţiune.

Ţara era adânc zbuciumată. Cu graniţele ciuntite, cu milioane de fraţi zmulşi de la sânul patriei, dela un capăt la celălalt al ţării, nu era decât jale şi descurajare. Plutea totuşi ceva în atmosferă: plutea credinţa în dreptatea românească, credinţa în dreptul ţărei la o viaţă naţională, în puterea ei de muncă, în patriotismul românilor şi în bravura ostaşilor. Această credinţă nu aştepta de cât ceasul ca să fie canalizată pentru a redeveni ceeace a fost dealungul istoriei noastre naţionale: izvorul reînvierii.

Aşa se explică satisfacţia unanimă când la 5 Septembrie 1940 mareşalul Curţii Regale a făcut cunoscut că d. general Ion Antonescu a depus legiuitul jurământ ca preşedinte al Consiliului de miniştri.

Primul act al noului prim ministru a fost suspendarea Constituţiei şi dizolvarea Corpurilor legiuitoare. Decretul a apărut în aceiaşi zi 5 Septembrie 1940.

A doua zi la 6 Septembrie d. general Ion Antonescu este învestit cu depline puteri pentru conducerea statului român.

Generalul Ion Antonescu devine astfel la 6 Septembrie 1940 Conducătorul statului.

In aceeaşi zi generalul adresează ţărei o proclamaţie.

„Nu este un guvern nou — spune Conducătorul în această proclamaţie — „ci un regim nou".

La 6 Septembrie 1940 România a intrat deci sub un nou regim de viaţă politică, regim pe care generalul Antonescu l-a sintetizat astfel în proclamaţia sa:

„Nu vorbe, ci acţiune. Nu şovăire, ci faptă".

Şi pentru a se ajunge la aceasta, proclamaţia Conducătorului indica şi mijloacele:

„Vrajba să înceteze. De ori unde şi prin oricine. Lupta să fie numai pentru stat...

„Faţa lumii se schimbă. Naţiunea noastră să-şi dovedească prezenţa în istorie".

Fireşte, proclamaţia aceasta nu putea arăta, în amănunt, programul de activitate al noului regim. Totuşi generalul Antonescu l-a schiţat în următoarele cuvinte care arătau de la început noua concepţie de viaţă de stat şi temeiul ei doctrinal:

„Numai prin jertfă şi prin muncă vom birui" — spunea Conducătorul şi continua astfel:

„Vă cer tuturor grijă şi fapte. Mă îndrept spre inimile voastre şi vă cer iubirea pentru ţară; mă adresez cugetelor voastre şi vă cer încrederea în neam; mă adresez puterilor voastre şi vă cer să le daţi Patriei, muncii noastre comune".

Şi mai departe adresându-se funcţionarilor statului:

„Cinstea, legalitatea, dreptatea şi munca să le îndrumeze acţiunea. O cer tuturor".

Programul? „El va izvori pe deaîntregul din crezul naţionalist integral".

In aceste cuvinte Conducătorul rezuma liniile generale ale programului de activitate al noului regim.

Era evident un program de profundă, de radicală transformare a vieţii publice. Era un program revoluţionar fiindcă el nu schimba numai aparent, ci pătrundea în adâncurile organismului de stat şi cerea tuturor o totală schimbare de mentalitate.

In politica internă deci crezul naţionalist integral era proclamat ca temelie a noului stat care, la rândul lui, devenea pivotul tuturor preocupărilor şi al întregului complex de activitate,

(Continuare in pag. 3-a)